

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/23672,Rodowicz-Wladyslaw.html>
20.05.2024, 04:22

Rodowicz Władysław

Władysław Rodowicz, ur. 27 III 1916 w Kijowie, zm. 3 X 2013 w Warszawie. Absolwent Szkoły Głównej Handlowej (1938).

Przed wojną prezes harcerskiej korporacji akademickiej Sparta, 1938–1939 słuchacz Szkoły Podchorążych Rezerwy Łączności w Zegrzu, 1939 w kampanii wrześniowej dowódca łączności grupy operacyjnej, uczestnik obrony Modlina, działacz konspiracji w ramach struktur ZWZ i AK. 1940–1941 dowódca tajnej radiostacji krypt. Łódź Podwodna utrzymującej kontakt między AK a armią polską na Zachodzie (w przygotowanej przez brata Stanisława kryjówce w domu rodzinnym). 2/3 XI 1941 aresztowany przez Niemców, osadzony na Pawiaku, nast. więziony w obozach koncentracyjnych na Majdanku i Auschwitz-Birkenau, 1945 zbiegł na krótko przed jego wyzwoleniem.

1946–1948 dyrektor oddziału PKS w Katowicach, organizator zakładu naprawy autobusów w Zawierciu, magazynu części zamiennych w Gliwicach, twórca systemu budowy rozkładu jazdy autobusów. 1949–1950 pracownik Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie, naczelnik Wydziału Ogólno-Organizacyjnego, Administracji i Zaopatrzenia w Instytucie Chemicznym. 1950–1954 naczelnik w wydziale organizacyjnym Centralnego Zarządu Przemysłu Chłodniczego, organizator przedsiębiorstwa przeładunkowego i chłodni towarowej, twórca Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej tamże. 1955–1958 kierownik działu Informacji i Postępu Technicznego w Centralnym Zarządzie Przemysłu Sprzętu Gospodarczego. 1958–1960 dyrektor, prezes zarządu w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia, Zbytu w Warszawie, inicjator i twórca jego przebudowy organizacyjnej oraz zaplecza. 1960–1964 dyr. i wykładowca Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa (m.in. organizator szkoleń dla katechetów oraz

Miejsce urodzenia Kijów

Data urodzenia 27-03-1916

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 3-10-2013

Hasło wydrukowane w **Tom IV**

działaczy duszpasterskich). 1947–1964 jako bezpartyjny usuwany z wielu stanowisk kierowniczych. 1964–1965 zastępca naczelnika wydziału w Centrali Techniczno-Handlowej Artykułów Biurowych (m.in. opracowywanie wzorów i uruchamianie produkcji nowych urządzeń). 1965–1970 kierownik Zakładu Zarządzania Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych Przemysłu Chemicznego w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego w Warszawie, także wykładowca, organizator kursów, doradca organizacyjny.

Od 1956 działacz KIK w Warszawie, jego członek honorowy, przew. Komisji Rewizyjnej KIK, a także członek kapituły nagrody Pontifici – Budowniczemu Mostów, władz Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach.

1980–1981 organizator szkoleń dla działaczy „S”, 1980–1981 przew. Komisji Rewizyjnej Regionu Mazowsze NSZZ „S”.

XII 1981–1993 współorganizator i sekretarz zarządu Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i Ich Rodzinom/Prymasowskiego Komitetu Charytatywno-Społecznego działającego w kościele św. Marcina w Warszawie.

Autor art. publicystycznych, książek specjalistycznych i wspomnień, np. *Gospodarka czasem własnym dyrektora przedsiębiorstwa: problemy praktyczne* (1965), *Organizacja pracy własnej kierownika* (1973), *Komitet na Piwnej* (1994), *Niepoprawny optymistą* (2005).

Odnznaczony Krzyżem Walecznych, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006).

1973–1975 rozpracowywany przez Wydz. IV SB KW MO w ramach Sprawy Obiektowej krypt. Schronisko; 1977–1978 przez Wydz. IV Dep. II MSW w ramach SO krypt. Czyżyk.

Tadeusz Ruzikowski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)